

НА ВНИМИНИЕТО НА

БОРЯНА ТАСЕВА – ГЛАВЕН ЕКСПЕРТ В ОТДЕЛ
„ОРГАНИЗАЦИЯ И КОНТРОЛ“, ДИРЕКЦИЯ
„ОБРАЗОВАНИЕ“ КЪМ СО

ЛЮДМИЛА СТОЕВА – СТАРШИ ЕКСПЕРТ В
ОТДЕЛ В ОТДЕЛ „ОРГАНИЗАЦИЯ И
КОНТРОЛ“, ДИРЕКЦИЯ „ОБРАЗОВАНИЕ“
КЪМ СО

ОТНОСНО: ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА НАРЕДБАТА ЗА ПРИЕМ НА ДЕЦА В ОБЩИНСКА СДЯ,
ДГ, И В ПГ В ОБЩИНСКИТЕ УЧИЛИЩА НА ТЕРИТОРИЯТА НА СО.

Уважаема госпожо Тасева,

Уважаема госпожо Стоева,

Уважаеми господа общински съветници,

Искам да изразя своето категорично не съгласие относно някои от предложените изменения в настоящата Наредба за прием на деца в СДЯ и ДГ на територията на град София.

1. § 6. В чл. 18 – премахване на разграничаването на постоянен и настоящ адрес, като тежест в критериите.

Съгласно новите предложения постоянен и настоящ адрес стават с еднаква тежест. Защо? Премахването на разграничението на настоящ и постоянен адрес като тежест в критериите води до несправедливост. Постоянният адрес е пряко обвързан с данъците и с реалния принос към бюджета на Столична община, от който се финансира издръжката на общинските детски заведения. Изравняването на двата адреса обезсмисля този принцип и поставя в неравностойно положение семействата, които трайно живеят, работят и плащат данъци в София спрямо такива, чиито данъчни задължения се изпълняват към други общини.

От разясненията на г-жа Д. Желязкова, зам. кмет по Образованието, в интервюта пред обществени медии, беше подчертано, че имало дискриминация по отношение на хора, които не можели да сменят постоянния си адрес на територията на СО, не по тяхна вина. Питам не е ли дискриминация, за хората, които са родени в София и цял живот са живели и работили тук, съответно плащали данъци в родния си град, да имат еднакви точки за СДЯ/ДГ с жена, която се е регистрирала преди 3 години на територията на столична община? В това няма нищо справедливо! Хората, които живеят от 3-5 години в София да имат същите права с тези, които живеят в района срещу яслата и/или детската градината от минимум 30 год. Накрая се получава следното - едните влизат, другите

не.....Ето това е **дискриминация**! И не, това не е късмет, а е в ущърб на софиянци или хора установени трайно в София, които цял живот плащат данъци в дадения район. И в крайна сметка децата им не могат да влязат в яслата или детската градина, срещу която живеят или друга в района, просто защото за тях няма място. Там са класирани децата на тези, които са с уседналост от сравнително кратък период от време, но по зададените критерии са равнопоставени.

Надявам се аргументирано и ясно да бъде обяснено защо се допуска явна несправедливост по този въпрос!

Смятам, че би било добре да се вдигнат критериите за уседналост поне на **минимум 10 год.** и точките да са съобразени със съответния период от датата на регистрация на родителят/родителите до момента на класирането; да има привилегия за децата на всички хора, които имат трайна уседналост в София и плащат данъците си тук, тъй като техният принос за бюджета на Столична община е значително по-голям.

Смятам също, че 3 г. е твърде малък срок, за да се счита за уседналост, за сериозен принос и обвързаност с общината. Та дори периода на следване на студентите е по-голям от тези 3 години, но това не доказва трайна уседналост!

Аз като родител на дете, на което му предстои кандидатстване в яслена група се опасявам, че то няма да бъде прието в общинско заведение, тъй като няма да има никакво предимство спрямо живелите в София 3 години и малко. (както на много мои приятели, с които съм израснала в София).

2. Възражявам и срещу предложението за незабавно приемане на деца, чиито родители изтърпяват наказание „лишаване от свобода“.

Не се ли нарушава принципът на равнопоставеност по този начин? Това води до привилегия за децата, чиито родители са нарушили общоприетите норми, за сметка на всички останали. Не смятам, че за тези деца, трябва да има подобна привилегия, която изцяло заобикаля установената система и им дава предимство пред всички останали. Не е нормално дете, чиито родител е извършил престъпление, да получава по-голямо предимство от дете сирак или с тежко болен родител, които продължават да преминават по стандартната процедура. Това е явна проява на дискриминация също!

3. Притеснително звучи и текстът по чл.17, ал. 1, т.3, в който е предвидена възможност за отписване на дете от подготвителна група, при повече от 15 дни отсъствие от учебното време. Децата боледуват, отсъстват по здравословни и семейни причини и по закон имат право на до 60 дни болничен на година.

Цялостното ми мнение за предложените промени са, че те не решават съществуващите проблеми с приема на деца в СДЯ и ДГ. Смятам, че има какво да се направи в наредбата, за да се „изчистят“ някои порочни практики – като записването на дете в яслена група, само и само след това да посещава градина без да му е необходимо да бъде записано в ясла. Родители, които не са на трудови правоотношения, но си правят

такива само за моментите на класиране и записване на детето. Така деца на неработещи родители, които не плащат данъци и осигуровки заемат места на децата на редовно плащащите граждани, което е изключително несправедливо! Следва да се помисли за изменение и контрол на този критерий, като например минимален период на осигуряване на поне един от родителите преди датата на класиране, каквото условие има при определяне на обезщетението за майчинство.

Надявам се направените от мен и други граждани коментари и становища да бъдат взети под внимание при окончателното разглеждане и приемане на измененията в Наредбата за прием.

С уважение:

Р. Димитрова